

[Patursson.]

skæmmet eders Minde ved at deltage i Fadderskabet til et saa vanført Foster.“ Dette var Udtalelsen til dette Lagting, den Gang det opstod, saaledes som vi faktisk har det endnu. Lagtingets 76-aarige Hermafroditstadium maa nu snart være ude af Sagaen. En Mellemting mellem et lovgivende Ting og et Amtsraad vil nu, meget mere end før, kun bringe vedvarende Virvar, Utilfredshed og Tidsspilde. Og begge de interesserede Parter, saavel den danske Statsmagt som den færøske Befolkning, vil føle sig brøstholdne.

Den højtærede Minister berørte i det andet høje Ting Nedsættelsen af en dansk-færøsk Skattekommission. Hertil vil jeg nu først sige, at denne kan jo ikke afhjælpe den øjeblikkelige nødstedte offentlige færøske Finanssituation. Vi har et Ordsprog, der siger, at den, som hjælper hurtigt, hjælper dobbelt, og her har man et noget tilsvarende Ordsprog, der siger, at medens Græsset gror, dør Horsemor. Det er nu, Midlerne skal skaffes til Veje; de skulde allerede for længe siden have været der. Der kan komme den Tid, da Hjælpen kommer for sent; vi er allerede paa Randen af, at det er for sent. Men jeg vil stille mig velvilligt overfor det af den højtærede Minister berørte Forslag om Nedsættelse af en Skattekommission. En Del af Færingerne har, lige fra 1906, stadig været rede til at forhandle med Regeringen om de færøske politiske Anliggender. En anden Del af Færingerne har ikke været saa stemt derfor. Dog vil jeg antage, at vi nu efterhaanden kan samles om i Enighed at optage en saadan Forhandling, ifald Forhandlingen kan baseres paa et folkeretligt Grundlag og gennemføres efter et frindsigt Synspunkt fra begge Sider.

Givet vil det jo være, at uden en saglig og rolig Forhandling kommer vi ikke ud af det Uføre, vi nu befinder os i. Det Tovtrækkeri, der nu i lange Tider har fundet Sted mellem Lagtinget og de danske Myn-digheder, kan vi ikke komme bort fra alene ved Hjælp af to færøske Rigsdagsrepræsentanter, der i Ny og Næ optager en Diskussion med Regeringen eller Rigsdagen eller begge Dele om stundom eet, stundom et andet isoleret færøsk Spørgsmaal. Men en Kommission skal have Tiden for sig, om den skal kunne udføre et velbegrundet Arbejde, og der vil og maa hengaa en Tid, før en saadan Kommissions Arbejde kan blive bragt saa vidt, at det kan bære Frugter ude i Befolkningens Liv. Og netop for at der ikke i vort offentlige

Liv skal herske den Stilstand, som nu gør sig gældende, medens Kommissionen arbejder, vilde det være af den største Betydning, at dette Lovforslag blev fremmet netop nu. Saa undgik man, at Kommissionens Arbejde blev forceret, hvad der ellers let vil ske.

Der foreligger for Regeringen Andragender fra Lagtinget om en Mængde Vejanlæg, som ikke er bevilget; der foreligger ligeledes Andragender om en Mængde Havnæanlæg, som ej heller har kunnet efterkommes; og der foreligger Andragender om Oprettelse af en Landbrugsskole og en Husholdningsskole, om direkte Støtte til den færøske Udmarks Opdyrkning, som ikke er videreført, og om meget, meget mere. Jeg siger det ikke som en Bebrejdelse, naar jeg atter fremhæver det Faktum, at Statsmagten i Tidens Løb har oppebaaret ca. 20 Mill. Kr. af færøske Jorders Afgifter; Statsmagten har nylig tilskrevet sig 10 Kvadratmile færøsk Jord som sit Aktiv, endskønt Staten kun er virkelig Ejer af 4½ Td. Land færøsk Jord, erhvervet i sin Tid fra Kongsbonden paa Husegaard for 97 Rigsdaler 28 Skilling. Men dog siger Statsmagten: Vi har ikke Midler til at efterkomme alle disse Anmodninger og Andragender. Statsmagten siger endvidere: I faar heller ikke Lov til ved indirekte Beskatning at skaffe jer selv Midler i Hænde til at sætte disse Foretagender i Gang. Og Statsmagten siger: Vi vil heller ikke gaa ind paa, at I ad den foreslaaede Vej, ved Oprettelsen af et Klasselotteri, skaffer jer Adgang til Selvhjælp.

Hvad da? Eet er givet, og det er dette, at meget længe endnu kan Befolkningen ikke taale den nærværende Tingenes Tilstand. Men lad os da haabe, at vi ved en rolig, saglig og gensidigt velvillig Drøftelse i en parlamentarisk Kommission kan finde en heldig Udvej ud af det nuværende Uføre. Det forventer jeg.

Effersøe: Den ærede Forslagsstiller (Patursson) beklagede sig over Lagtingets ringe Stilling og sagde bl. a., at han fandt, det var urigtigt, at Lagtinget ikke en Gang formaaede saa meget som at faa dette af Tinget enstemmigt vedtagne Forslag gennemført. Selv om man nu holder paa, at Lagtinget skal være lovgivende, synes det mig lidt mærkeligt, at Lagtinget skulde have en saadan Stilling, at det skulde have Magt til at paalægge Befolkningen herved i Hovedlandet, hvormed der i Tilfælde af, at Lagtinget blev lovgivende, ikke længer var nogen virkelig